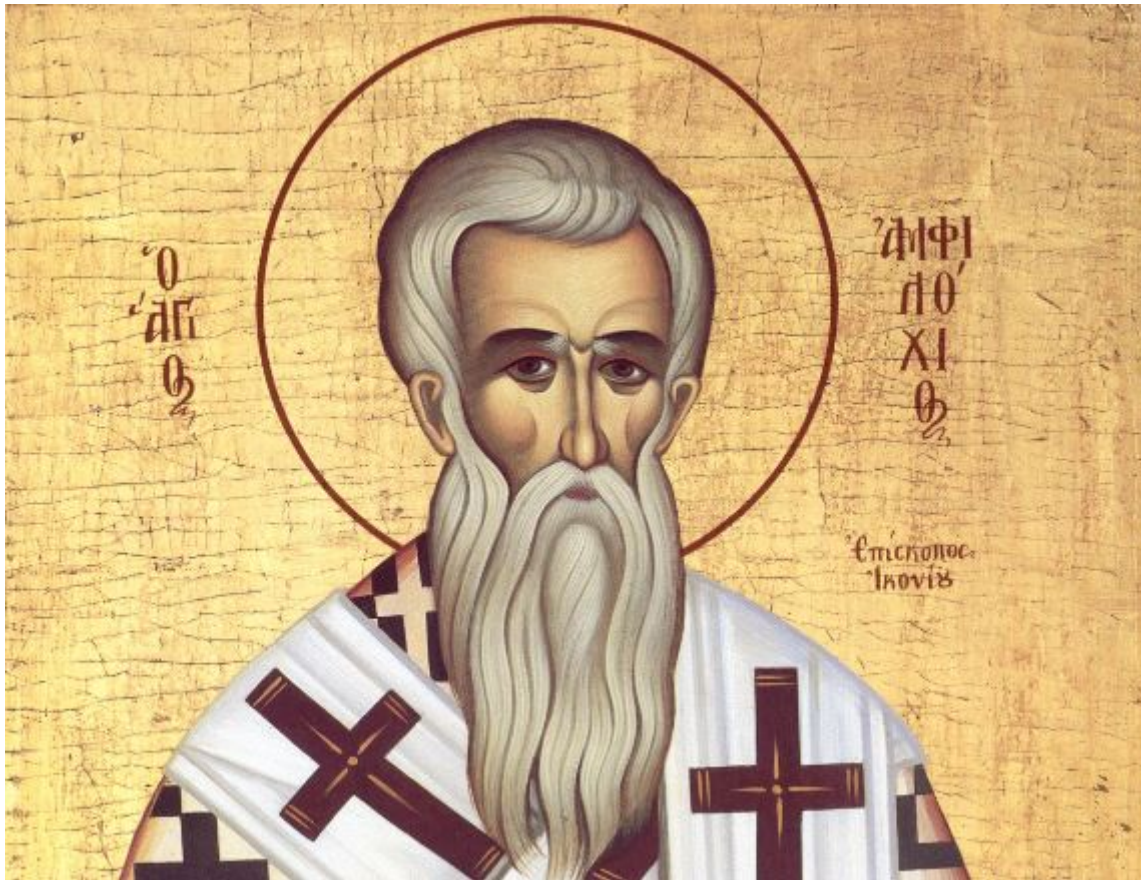

Του εν Αγίοις Πατρός ημών Αμφιλοχίου Ικονίου

/ [Επικαιρότητα](#)

23/11 - Αμφιλοχίου Ικονίου.

**Τω αὐτῷ μηνί ΚΓ΄, μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Αμφιλοχίου
Επισκόπου Ικονίου.**

Σταλείς Αμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίους,
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Αμφιλόχιον.

+ Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἀφ’ οὗ ἐπέρασε κάθε βαθμὸν ἐκκλησιαστικόν, καὶ ἔλαμψε με
ἀσκησιν καὶ θεῖαν γνῶσιν, ἐπροχειρίσθη Ἐπίσκοπος Ικονίου με τὴν ψήφον τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ κοινού λαοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. Ἐφθασε
δε καὶ ἕως εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐν
ἔτει τοδ’ [374]. Διδάσκαλος λοιπὸν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως γενόμενος, γενναίως
ἀντιστάθῃ ὁ αοίδιμος κατὰ τῆς αἵρέσεως τοῦ Ἀρείου καὶ Μακεδονίου καὶ Εὐνομίου.
Καὶ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἀπὸ τοῦ ἀσεβεῖς
υπέμεινεν. Οὗτος ἐγένε καὶ συναγωνιστὴς τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων, τῶν

εν τη Δευτέρα Οικουμενική Συνόδω συναθροισθέντων κατά Μακεδονίου του Πνευματομάχου, εις εξ αυτών υπάρχων, εν έτει τπα΄ [381]. Αφ' ου δε ο Μέγας Θεοδόσιος παρέδωκε την εξουσίαν των δυτικών μερών της Ευρώπης εις τον νέον Ουαλεντινιανόν, και καταστρέψας τον τύραννον Μάξιμον, επανηγύρισεν εις την Κωνσταντινούπολιν, τότε ο μέγας ούτος Αμφιλόχιος, εισελθών εις τον βασιλέα παρεκάλει αυτόν να διώξη τους Αρειανούς. Επειδή δε αυτός παρητείτο από τούτο, τούτου χάριν ευρήκε μίαν μηχανήν ο θαυμαστός ούτος Πατήρ, διά μέσου της οποίας εδυνήθη να καταπείση τον βασιλέα.

Πηγαίνωντας γαρ εις τα βασίλεια, τον μεν Θεοδόσιον ως βασιλέα, εχαιρέτισε, τον δε υιόν του Αρκάδιον, τον τότε νεωστί χειροτονηθέντα βασιλέα, με κατώτερον τρόπον εχαιρέτισεν¹. Όθεν ο Θεοδόσιος οργισθείς διά τούτο, ωνόμαζεν εδικήν του ατιμίαν την ατιμίαν του υιού του. Τότε ο Άγιος σοφώτατα φανερόνοι το δράμα και λέγει. Βλέπεις ω βασιλεύ, πως δεν υποφέρεις την ατιμίαν του υιού σου, αλλά οργίζεσαι; Πίστευε λοιπόν, ότι και ο Θεός και Πατήρ, παρομοίως αποστρέφεται και μισεί εκείνους, οπού βλασφημούν εις τον Υιόν του, και λέγουσιν, ότι αυτός είναι κατώτερος του Πατρός. Τότε νοήσας το πράγμα ο βασιλεύς, έγγραψε παρευθύς νόμον να διώκωνται οι αιρετικοί μακράν από τους Ορθοδόξους. Ούτος λοιπόν ο αοίδιμος Αμφιλόχιος, εις πολλούς χρόνους ποιμάνας το ποίμνιον του Χριστού, και συντάξας λόγους Ορθοδόξους και φθάσας εις βαθύ γήρας, ανεπαύθη εν ειρήνη. (Τον κατά πλάτος Βίον αυτού όρα εις το Εκλόγιον. Συνέγραψε δε τούτον ελληνιστί ο Μεταφραστής, ου η αρχή· «Και τι των καλών έσται». Σώζεται εν τη των Ιβήρων και εν άλλαις, και προ τούτων εν τη Λαύρα.)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Σημείωσαι, ότι ο μεν Θεοδώρητος, βιβλίω ε΄, κεφ. ις΄, της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, λέγει, ότι ο θείος Αμφιλόχιος δεν εχαιρέτισε τον Αρκάδιον. Ο δε Σωζόμενος, βιβλίω ζ΄, κεφ. ς΄, της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, λέγει, ότι είπε ταύτα εις τον Αρκάδιον, ως εις νήπιον· «Χαίρε τέκνον, τω δακτύλω σαίνων». Προς τούτον τον μέγαν Αμφιλόχιον ερωτήσαντα απέστειλεν ο Μέγας Βασίλειος τα είκοσι επτά κεφάλαια τα περί του Αγίου Πνεύματος. Γράφει δε ο θείος Ιερώνυμος εν τω καταλόγω των Εκκλησιαστικών Συγγραφέων, ότι ο Άγιος ούτος Αμφιλόχιος έφθασεν εις τόσην αγιότητα και παιδείαν εξωτερικήν και εσωτερικήν, ώστε οπου συγκρίνεται με τον Μέγαν Βασίλειον και Γρηγόριον τον Θεολόγον. Μαζί με τους οποίους επήγε και εις την ερημικήν διαγωγήν. Και φίλος ήτον με αυτούς. Διά δε τα βιβλία του Αγίου τούτου, γεμάτα όντα από γνώμας φιλοσοφικάς, είπε τα λόγια ταύτα ο ρηθείς Ιερώνυμος· «Ουκ οίδας τι πρώτον εν αυτοίς οφείλεις θαυμάσαι, την παιδείαν του αιώνος τούτου! ή την επιστήμην των θείων Γραφών!» (παρά τω α΄ τόμω του Μελετίου, σελ. 418).

Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005. Εκ της διαδικτυακής πηγής: Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού www.snhell.gr